TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Tuotannon teknillinen ja yhteiskunnallinen suhde

II.

Olemme nähneet kuinka tavaratuotannon yhteiskunnallinen suhde ilmenee ja kuinka se palvelee erikoisesti kapitalistisen tuotantotavan perustarkoitusta: riistämistä ja sen kautta pääomavallan vaikutusta ei ainoastaan tuotantoon vaan myöskin jakotoimintaan, koko yhteiskunnalliseen elämään, ihmisten henkisiin ja aatteellisiin harrastuksiin ja kaikkeen inhimilliseen toimintaan. Tästä myöskin johtuu että pelkkien teknillisten tuotantosuhteiden huomioon ottaminen ei riitä yhteiskunnalliselle tutkimukselle eikä työväenliikkeelle. Tuotanto ei ole pelkkää luonnon suhteiden alistamista ja inhimillisen elintoiminnan jatkamista elämän välttämättömyyksien tuottamiseksi. Se ai ole pelkkää työskentelemistä ja mekaanisten voimien käyttämistä tai fyysillisten voimien kuluttamista, mutta se on myöskin ihmistan välille alituisesti uusien ja erilaisten yhteiskunnallisten ja valtiollisten suhteiden rakantamista, tai näiden suhteiden vuorottelemista ja muuttamista. Ihmiset ovat tuotannossa määrätyllä työn vaatimuksen mukaisella tavalla keskinäisessä vuorottelussa ja näille vuorottelevilla ja muuttuville yhteiskunnallisille suhteille perustuu koko tuotantotoiminta. Tuotantosuhteet kokonaisuudessaan muodostavat juuri sen, jota nimitetään yhteiskunnaksi ja yhteiskunta on muutoksille ja vaihteluille altis sikäli kuin nuo suhteet itse yhteiskunnallisen tuotantotoiminnan sisällä kehittyvien uudistavien tai parammin kukistavien voimien vaikutuksasta käyvät soveltumattomiksi voimassa oleviin yhteiskunnallisiin muotoihin.

Yhteiskunnalliset muutokset eivät tule käytäntöön automaattisena tuloksena konetuotannon vallitsevaksi tulemisesta aikä ihmisten alistamisesta pääomatuotannon alaisaksi. Jos tuotannon teknilliset suhteet, työvälineidan ja työtapojen muuttuminen ja tuotannon laajentuminen saattaisi vallankumouksen ilman muuta yhteiskunnallisissa suhteissa ja luokkien välisissä valtasuhteissa, riittäisi teoria, joka puhuu vain työmaasta. Mutta niin ei ole asian laita. Joissakin olosuhteissa saattaa olla käytännössä sangen korkealle kahittynyt tuotantotapa, uudenaikaisimmilla työvälineillä ja laajalla koneistolla ja silti yhteiskunnalliset suhteet ovat ristiriidassa tämän teknillisen edistyneisyyden kanssa ja perustuvat vanhentuneille tuotannollisille suhteille. Esim. Amerikassa ei uudanaikainen konetuotanto ole vielä saattanut kansajoukkoja sellaisean liikkeeseen, kuin mitä Venäjällä on, vaikka siellä tuotanto koneilla ei ole niin pitkälle kehittynyt kuin Yhdysvalloissa. Vallitsevaksi päässyt konetuotanto ei vielä merkitse sitä, että yhteiskunnalliset suhteet ovat saavuttaneet asteen, jolloin valtasuhteet ovat pakoitettuja muuttumaan. Mutta konetuotanto luo näille muutoksille ja nousevalle palkkatyöväenluokalle vain välttämättömät ja konkreettiset *taloudelliset mahdollisuudet ja edellytykset* nousta valtaan ja sovittaa ristiriita yhteiskunnallisen tuotannon ja yksityisen tuotantovälineiden omistuksen välillä.

Konetuotannon olemassaolo ja kapitalistisen tuotannon *vallitseva* merkitys on jo riittävä antamaan yhteiskunnallisten valtasuhteiden muutoksalle ne välttämättömät edellytykset vaikka se ei olekaan kehittynyt teknillisessä suhteessa viimeiseen huippuunsa. Eri oloissa yhteiskunnan kypsyyteen vaikuttavat mitä useammanlaiset tekijät, mutta ennen kaikkea valtavat valtiolliset kriisit, sodat jne. Nämä kykenevät repimään kapitalistisen yhteiskunnan alttiiksi vallansiirroille valtiossa siitäkin huolimatta vaikka pääomatuotanto ei ole saattanut teknillisessä suhteessa vielä valtansa alaiseksi jokaisen tuotantoelämän alaa ja vaikka se ei ole saattanut teknillistä kahitystä tietaen viimeisten saavutuksien mukaiseksi.

Samaa mitä tässä nähdään yleispiirteissään, eri maita koskevana, on havaittavissa myöskin jokaisen maan sisäisessä elämässä. Työväki on valmis vaatimaan uudistuksia ja muutoksia valtasuhteisiin siitäkin huolimatta, että teknillinen edistys nimenomaan heitä lähinnä koskevassa tuotantotoiminnassa ei ole saavuttanut korkeinta astetta. Kun yleisesti maassa vallitsee kapitalistinen tuotanto, niin on se saattanut kaikki työtätekevät *yhteiskunnallisessa suhteessa* asemaan ,jolloin ne ovat tulleet vedetyksi luokkataistelun piiriin ja ovat valmiita riiston ja koko yhteiskunnallisen puristuksan takia seuraamaan luokkataistelun lippua.

Näin tapahtuu vaikkakaan se ei ole aina välttämätöntä.

Mutta vielä toisessakin suhteessa voidaan valaista asiaa. Kehittyneinkään tuotantotapa, edistyneimmälläkään asteella oleva tuotannon teknillinen suhde ei ole kylliksi yhdenmukaistuttamaan työläisten ajatuksia ja harrastuksia sellaisenaan. Samassa työssä nähdään sekä piintyneimpiä vanhoillisia että äärimmäisiä radikaaleja. Uskovaisiakin työskentelee kapitalistisessa suurtuotannossa. Palkkä yhteiskunnallista puolta mitä selvimmin.

Kapitalistit pitävät huolta vielä kehittyneelläkin kapitalistisalla ajalla (kehittyneellä vielä tulisemmin ja paljoa ankarammin) työläisten kasvattamisesta ja työläisten aatteellisassa suhteessa sitomisesta palvelemaan pääomatuotannolle soveltuvia valtiollisia suhteita ja aatteellisia käsityksiä. Koska tuotannolliset ja vielä vähemmän yhteiskunnalliset suhteet eivät ole automaattisia, vaan ovat tukasti ihmisten välisiä keskinäisiä asioita, voidaan niihin ihmisten toiminnan kautta vaikuttaa, voidaan niitä pitää paikallaan, tai ainakin mitä tuntuvimmassa määrässä jarruttaa niiden muuttumista ja edistymistä. Kasvatuksella tässä on mitä suurn merkitys. Kasvatuksella ja agitatsionilla on valtava merkitys vielä sielläkin missä tuotannon teknilliset suhteet ovat kehittyneet korkeimmilleen ja missä valtasuhteiden muutokselle jo olisi taloudelliset edellytykset. Agitatsionityö kapitalstien puolelta on voimakkaampi kuin tuotannon teknillisten suhteiden aikaansaama muutos ihmisten ajatuksissa.

Mutta kapitalistisella kasvatuksella ei ole kylliksi kykyä muuttaa luokkian *yhteiskunnallisia suhteita* koko laajuudessaan. Riiston täytyy kärjistyä, sen täytyy välttämättömyydellä alistaa yhä suurempia ihmisjoukkoja samanlaiseen puutteenalaiseen taloudelliseen asemaan, samaan niukkaan ravintoon, yhdenmukaisiin asunto-oloihin, jotakuinkin samanlaisiin huvitusmahdollisuuksiin, yhtäläisesti kaikkia koskevaan valtiolliseen puristukseen ja aatteelliseen vainoon, joista seuraa että kaikkien sorrettujen täytyy suuntautua samanlaisiin ja samalla tasolla liikkuviin harrastuksiin. Tämän rinnalla kapitalismi itse kehittää omien taloudellisten ja valtiollisten olojensa seurauksena yleiskansallisia ja ylaismaailmallisia kriisejä, ristiriitoja ja vastakohtia, jotka vaikuttavat kiihottavasti kaikkiin riistönalaisessa asemassa oleviin ja sitä tietä avautuvat vallankumouksen purkausaukot, kuten luonnonvoimien tapaisella välttämättömyydellä. Mutta tällaiset valtiolliset ja kansalliset ristiriidat eivät koske yksitystä työmaata, ei yksityistä teollisuutta eikä ne ole riippuvaiset tuotannon teknillisistä vaan yhteiskunnallisista suhteista. Tämän asian ymmärtäminen on sangen tärkeä silloin kuin etsitään pohjimmaista perustetta kumoukselliseen työväenliikkeen ilmenemiselle. Jos rajoitutaan vain puhumiseen työmaasta, joudutaan pakostakin mataloittamaan niitä aitoja, joiden yli työväenluokan vallansiirtoa koskevan taistelun täytyy kulkea. Siitä puhumisessa ei välttämättömästi tarvitse tehdä virhettä, jos nimittäin sen rinnalla jaksetaan ottaa huomioon riistämisen perusteita — työmaalta, tuotannosta, lähtevät yhteiskunnalliset voimatekijät, jotka eivät enää rajoitu niihin suhteisiin ja muotoihin, joiden alaisena työläiset työmaalla joutuvat, työskentelmään. Mutta jos näitä suhteita, jotka itse asiassa ilmaisevat itsensä työn suorituksan yhteiskunnallisena puolena, jota taloustieteessä nimitetään arvonmuodostumisprosessiksi, ei huomata tai ei tahdota huomata, joka pintapuoliselle luokkavaistolle on hyvin ominaista, silloin joudutaan joko opportunismin tai muuhun epätieteellisyyteen, jotka lopuksi aina kostavat omaksujilleen.

Kapitalistisen tuotannon — ja sitä edellä vallinneen tuotantomuodon jätteistä — moninaisista jo pelkästään taloudellisista ja teknillisistä suhteista johtuu, että ihmiset yhä edelleen ovat monenlaisissa tuotannollisissakin oloissa. Sen lisäksi työläisiin vaikuttaa mitä tuntuvammin vielä kapitalismin voimakas ideologia ja sille perustuva kasvatus sekä myöskin perintö vanhoista katsomuksista. Ja nämä yhdessä aiheuttavat sen, että työväenluokan edessä on laajaperäinen työväestön henkinen oirenteeraus, jonka täytyy ulottua mitä erilaisimmissakin asemissa oleviin työläisiin ja jonka täytyy tiukasti pyrkiä yhä laajenevaan huomioon ottamiseen kaikista niistä valtavista yhteiskunnallisista voimista, joiden tulisessa ja yhä kireämmäksi käyvässä kamppailussa maailma nyt elää.

MUUAN MÄÄRITELMÄ VALTIOSTA

Yhdysvaltain presid. Woodrow Wilson, jota yhteen aikaan ihannoitiin kansanvaltaisuuden suurimpana apostolina, on kirjottanut seuraavan määritelmän valtiosta:

"Kaikkien hallitusten, mikä hyvänsä niiden muoto onkaan, olennainen luonne on auktoriteetti. Aina täytyy olla hallittavia ja hallitsijoita. Ja hallitsijain auktoriteetti, joko välillisesti tai välittömästi johtuu kaikissa tapauksissa voimakeinoista. Loppuanalyysissä valtio on siis järjestettyä väkivaltaa. Ei tosin aina välttämättömästi ja poikkeuksetta järjestettyä aseellista voimaa, vaan muutamien ihmisten tai yhdyskuntien järjestettyä tahtoa, jotka järjestäytymisen kautta ovat valmistuneet toteuttamaan omia tarkotusperiään yhdyskunnan yhteisiin asioihin nähden. Siis järjestyneet hallitsemaan ja vallitsemaan".

Tämä määritelmä pitäisi paikkansa muuten, jos ei kirjottaja käyttäisi porvarilliselle ideologialle ominaisia sanamuotoja, joilla salataan yhteiskunnan luokkaluonne. Kun marxilaisen käsityksen mukaisesti tunnemme valtion luokkaluonteen, niin tiedämme, että vain omaisuussuhteiden perusteella luokkiin jakautuneessa yhteiskunnassa "aina täytyy olla hallittavia ja hallitsijoita", se on, sortajia ja sorrettuja. Määritelmässä siis tunnustetaan että hallitsijain auktoriteetti nojautuu loppukädessä väkivaltaan. Ilman tätä valtaa ei hallitseva luokka voisi säilyttää etuoikeutettua asemaansa.

Edelleen Wilson tunnustaa valtion olevan muutamien harvojen ihmisten, siis vähemmistön, tai "yhdyskuntien" (lue luokkien) järjestettyä tahtoa, jotka järjestäytymisen kautta ovat valmistuneet toteuttamaan *omia* tarkoitusperiään. Tämä on olennaista kaikissa hallitusmuodoissa, siis "kansanvaltaisessa" Yhdysvalloissakin. Tuossa määritelmässään valtiosta, joka on kirjotettu silloin kun Wilson ei vielä ottanut osaa politiikkaan, ei siis puhuta mitään kansanvaltaan tai äänestyslippuihin perustuvasta auktoriteetistä nykyisessä valtiossa.

Nykyisessä yhteiskunnassa työväenluokka on hallittavassa asemassa, koska se ei ole "järjestäytymisen kautta valmistunut toteuttamaan omia tarkotusperiään".

"VIRKAVALTAISUUS" NEUVOSTO-VENÄJÄLLÄ

Menshevikian edustajat ja porvarit ovat kauvan jo puhuneet siitä kuinka muka Venäjällä on kehittymässä uusi "soviettiporvaristo", virkavalta, ja kuinka tämän rinnalla itse Neuvostojärjestelmän piirissä kasvaa oppositsioni, joka kukistaa nykyisen valtiollisen järjestelmän. Tällaista arvostelua ja oppositsionia on olemassa. Sen tarkoitukset ovat kahtalaiset. Valkoisten asialla olevat koettavat tunkeutua tekemään hajoittavaa työtään eri valtiollisen järjestelmän koneistoihin ja yrittävät yllyttää vähemmän tietoista työväestöä vallankumousta vastaan. Mutta vallankumousta puolustavat, tietoiset ainekset harjoittavat kritiikkiä vahvistaaksean Neuvostojärjestelmää.

Lenin kiinnittää asiaan huomiota eräässä työläisten kokouksessa ja selostaa asiaa m. m. seuraavasti:

Tunnustaen itse kysymyksen esillevetämisen terveelliseksi, hyökkäsi puhuja rajusti sen kevytmielistä asettelua vastaan. Viittaamalla virkavaltaisuuden syihin, sitä ravitsevaan pahaan ja neuvostovallan asemaan tällä hetkellä, varoitti puhuja erittäin ponnekkaasti ajatuksesta, että paha voidaan poistaa paperipäätöksillä, pelkällä sisällyksettömällä arvostelulla.

Tässä kysymyksessä pääomia kasailevat menshevikit ja sosialisti-vallankumoukselliset moittivat meitä siitä, että me emme kykene kukistamaan byrokratismia nykyisessä neuvostojärjestelmässä. Aikoinaan nämä herrat hokivat, että me emme jaksa puolustaa neuvostovaltaamme. Nyt nämä taas vatkuttavat: "Mitäpä siitä, jos onnistuittekin puolustautumaan, mutta virkavaltaisuuspa neuvostovirastoissa se vasta tenän tekee siitä huolimatta, että Lenin muka jossain kirjassaan on sanonut virkavaltaisuuden kukistuvan neuvostojärjestelmässä; mutta päinvastoinpa asian laita onkin, eihän väitös pidä paikkaansa lähimainkaan". Ennen kaikkea ovat yleiset elinehdot korjattavat, jotta työläisten ei tarvitseisi juoksennella leivän haussa, että sadattuhannet ja miljoonat työtätekevät kävisivät työläisten ja talonpoikain valvontakoulun ja oppisivat valtiota hoitamaan. Meitä ei ole kukaan tällaiseen opettanut, jotta me voisimme vaihtua satojen tuhansien porvarillisten virkaherrojen sijaan. Vuosi sitten perustettu valvontaelin ei ole vielä osoittautunut valtion hallintoon valmistavaksi kouluksi. Eipä olisi haitaksi tällä alalla muokata ja vetää hyötyä sekä oppia niiden toverien, jotka todella haluavat jouduttaa virkavaltaisuuden hävittämistä.

Kysymys byrokratismista on erittäin kärjistynyt juuri Moskovassa, kun siellä joudutaan tekemisiin ei ainoastaan moskovalaisen, vaan yleisvenäläisenkin byrokratian kanssa, täällä kun sijaitsevat keskusvirastot. Moskovan kahdesta sadasta tuhannesta neuvostovirkailijasta voidaan Pietariin siirtää vain kymmenisen tuhatta. Neuvostokoneiston virkavaltaisuus ei ole voinut olla tunkeutumatta puoluekoneistoonkaan, kun nämä elimet sekaantuvat toisiinsa. Kysymys on vedettävä päiväjärjestykseen, mutta sitä ei ole tehtävä arvosteluna arvostelun itsensä vuoksi ,vaan asiallisina osoituksina taistelukeinojen hankimiseksi ja ennenkaikkea taistelun käymiseksi niissä virastoissa, joissa arvostelevat toverit itse toimivat.

Lenin vastasi monille puhujille, jotka nimittelivät itseään "työläisiksi", "kommunisteiksi", tai yksinkertaisesti "oppositsionilaisiksi". Mainitut puhujat todistelivat yleensä samaa, mitä oppositsionilaistan edustajat eri puoluekokouksissa y. m. ovat toitotelleet virkavaltaisuudesta, toverien sijoittelusta ja komennuksista, joita K. K. muka on harjoittanut.

Loppulausunnossaan Lenin osotti vastaväittäjilleen rajussa sävyssä, ettei kommunisteille kuulu sellainen pelkkä sanallinen arvostelu ja ylimalkainen syytteleminen, ilman ainoankaan tosiasian esilletuomista; eikä spesialistien nimen sinkautteleminen ja heidän asettamisensa samaan porvarilliseen kasaan ilman yritystäkään ottaa selvää, keitä he todellisuudessa ovat. Puhuja puolestaan nimitteli joukon työläisten nimiä, jotka ovat kunnostautuneat spesialistien rinnalla, oikealla tavalla suhtautuneet näihin ja puristaneet näistä kaiken tarvittavan esiin. Tällaiset työläiset eivät moitiskele spesialisteja. Sellaiset ne vain murisevat, jotka eivät ole itse osoittautuneet työssään kunnollisiksi.

Tämän vuoksi varoitti puhuja tällaisia sisällyksettömiä ja pelkän arvostelun vuoksi tehtyjä arvosteluja kuullessaan yaromaan ja muistamaan, että arvostelijalla kenties saattaa olla siinä jotakin itserakasta, ehkäpä jotakin henkilökohtaista, mikä häntä työntää perusteettomaan ja arvostelun itsensä vuoksi ajamaan oppositsioniin. Kokouksesta hajaannuttaessa kuului salaisia huomautuksia siitä, kuinka puhuja osuvasti tuiverteli oppositsionilaisia.

Uudistakaa tilauksenne ajoissa ettei lakkautusta lehden lähettämisessä tule tapahtumaan!

JUTUN JATKOA

Velka Venäjälle

Muuan porvari ottaa vaivakseen kaivella historiaa puolustaessaan kauppasuhteiden avaamista Venäjän kanssa. Hänestä tunnustaa siltä kuin sittenkin tulisi pyrkiä rakentamaan luonnollisempia ja suosiollisempia suhteita Venäjän kanssa, huolimatta siitä kutka Venäjällä hallitsevat.

Rahan janossa, liikemahdollisuuksien etsinnässä ja pyrinnöissä päästä riistämään suurempia ihmisjoukkoja, porvarin silmät ovat sotkeutuneet semmoisiin historiallisiin asioihin, jotka osottavat "oltavan velkaa Venäjälle" — tietysti Venäjän porvaristolle.

Hän tuo esiin seuraavia asioita:

Napoleon III Englannin yllytyksestä vaati Venäjän keisaria Alexander II:sta vuonna 1860 yhtymään liittoon, joka oli tehty Englannin ja Ranskan välille sen tunnustamiseksi ja Yhdysvaltain presid. Lincolnin määräämän kauppasulun lopettamiseksi. Napoleonin omakätisellä kirjeellä vedottiin Venäjään sen takia, että "Yhdysvallat ovat käyneet liian voimakkaaksi, uhkaaviksi ja että sen alueet olisi jaettava Europan turvallisuuden takeeksi, koska sen hallitus on niin erilainen kuin Europan hallitukset."

Mutta Venäjä vastasi, että Yhdysvalloilla on oma hallituksensa ja se saa toimia kuten se itse haluaa. Vielä kirjottaja tuo esiin, että Venäjä ei ainoastaan kieltäytynyt tunnustamasta liittoa Yhdysvaltoja vastaan, vaan lähetti sotalaivaston suojelemaan Yhdysvaltain turvallisuutta, jonka takia Englannin täytyi auttaa salaisesti Etelää taistelussa Unionin hajottamiseksi.

Toisenkin hyvän työn, kertoo kirjottaja, teki Venäjä. Sisällissodan jälkeen venyi kiusallisen pitkäksi "Alabama-kysymys", joka käsitti vahingonkorvausvaatimuksia Englannilta sen sodan aikana upottamista laivoista. Asia ratkesi Yhdysvaltain eduksi vasta kun Venäjä uhkasi luopua Pariisin sopimuksesta, joka määräsi sen merivoiman rajottamiseen Mustallamerellä.

Näistä syistä kirjottaja arvelee, että "emme saisi esiintyä minään Venäjän jyrsijöinä" ja että vähin mitä voitaisiin tehdä, olisi "kädet pois". ohjelman vilpitön ja täydellinen toteuttaminen.

Miten pres. Wilson on elämänsä järjestävä

Amerikan sanomalehdistölle on ollut viime aikoina paljon työtä pohtiessa millä tavalla uuden presidentin virkaanastuminen muodolliselta puolelta järjestetään. "Radikaalit" ovat esittäneet sellaisen näkökannan, ettei suuria syöminkejä ja juominkeja olisi pidettävä, koska niiden kautta kulutettaisiin varoja turhaan. Mutta vielä enemmän on pohdittu miten pres. Wilson tulee elämänsä järjestämään maalisk. 4 päivän jälkeen. Hänen yksityissihterinsä selittää nyt, että Woodrow Wilson ja Warren G. Harding tulevat aterioimaan yhdessä Valkealla talolla muodonmukaisen virkaanvihkimisen jälkeen maaliskuun neljäntenä päivänä puolen päivän aikana suunnitelmien mukaan. Heti aterian jälkeen mies, joka on asunut viimeiset kahdeksan vuotta Valkeassa virkatalossa tulee siirtymään uuteen kotiinsa, 2340 Fourth Street. Presidentti aikoo ajaa Valkealta talolta eduskunta huoneeseen Hardingin kanssa. Juhlatoimituksen jälkeen eduskuntahuoneella he palaavat aterioimaan. Hän sanoi, että presidentin terveys on ollut paljon parempi kahden viimeisen viikon aikana ja että hän tarkoittaa kirjoittaa sarjan kirjoja eli artikkeleita luovuttuaan presidentin virasta. Presidentti ei maininnut mitään oman elämäkertansa eli muistokirjan kirjoittamisesta. "Presidentti Wilson oli erittäin hyvällä mielellä", sanoi Tumulty kertoessaan heidän keskustelustaan, joka kesti useita tunteja. Hän käveli hyvin eikä mitään keppiä ollut näkyvissä", sihteeri lausui.

S. S. JÄRJESTÖ

NOORWOODIN OSAST. LAUSUNTO

S. S. Järjestön edustajakokouksessa olleiden Massan alueen edustajain julistuksen johdosta.

Norwoodin osasto tunnustaa Waukeganissa, Ill., sääntömääräisesti kokoontuneen S. S. Järjestön edustajakokouksen työn edustavan järjestömme enemmistötahtoa. Me annamme tunnustuksemme kokouksen työlle varsinkin sen johdosta, että se päätti erottaa järjestömme Sosialistipuolueen alamaisuudesta, siten heikentäen niitä mustia voimia jotka nyt kansainvälisyyskysymyksessä tekevät kauppaa maailman proletariaatin tulevista kohtaloista ja jotka parhaillaan järjestävät kansainvälistä koneistoa, jonka päätehtävänä, jos katalassa työssään onnistuisi, olisi Kollmannen Kansainvälisen musertaminen. Me olemme mielikarvaudella seuranneet sitä katalaa peliä mitä Sosialistipuolue kansainvälisyyskysymyksessä on harjoittanut. Sosialistipuolue on viekastellut jäsenistölleen tässä kysymyksessä ja teeskennellyt ulkokullaisilla ja petollisilla fraaseilla kuuliaisuutta Kolmatta Internationalea kohtaan. Olemme nyt vakuutettuja siitä, että tämä puolue "ei voi eikä tahdo tulla" Kolmannen Internationalen osaksi.

Lausumme valittelumme sen johdosta, ettei osastomme ja sen mukana alueen muut rehelliset sosialistiainekset voineet olla S. S. Järjestön edustajakokouksessa edustettuna. Alueemme oli tässä kokouksessa kyllä edustettuna viidellä jäsenellä, mutta nämä michet, omia likaisia persoonapyyteitä palvellessaan, kurjasti söivät ne evästykset, mitä Massan alueen sääntömääräisesti valittu edustajakokous heille antoi. Voimme varmuudella sanoa, että Massan alueen rehelliset sosialistit muistavat näiden miesten nimet ja vielä kerran tulevat vaatimaan heitä tiliille.

Me jyrkästi tuomitsemme näiden miesten työskentelyn S. S. Järjestön edustajakokouksessa, samalla kun me lausumme syvän inhomme provokatorisen julistuksen johdosta, mikä näiden miesten allekirjoittamana julistettiin Raivaajassa. Tuo julistus mainitsee dostaa yhden osan siitä "mustasta terrorista", jota samalta taholta on kiitän aikaa harjotettu. Siinä provoseerataan järjestömme hajalle. Ja koska siinä myöskin kehoitetaan vähemmisto-osastojen pieniä oikeistolaisia klikkejä anastamaan osastojen omaisuus haltuunsa pois enemmistöstä, on tuo julistus katsottava myöskin mitä **häikäilemättömämmäksi provokatsioniksi**, sillä moinen enemmistön oikeuksien syrjäyttäminen ei voi käytännössä merkitä muuta kuin veljestaisteluja porvarillisissa oikeuslaitoksissa.

Me tämän yhteydessä kehoitamme järjestömme toimeenpanevaa komiteaa heti ryhtymään toimenpiteisiin selvittämiseksi Massan alueella, sekä muutenkin ryhtymään kaikkiin niihin toimenpiteisiin mihin tämän alueen oikeistolaisten "sosialistien" toiminta yleisesti ja yllämainittu julistus erikoisesti aiheuttaa antaa.

Massan alueen toverit, kautta linjan, valveutukaa!

Norwoodin S. S. Osasto. K:tta

Werner Sointu, W. Kärki, O. E. Saari
Osaston valitsema komitea.
(Osaston leima.)

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

NYKYHETKEN TEHTÄVISTÄ VENÄJÄLLÄ

L. Trotski selostaa Venäjän asemasta ja oloista seuraavaa:

Tiedätte, että armeijan miesluku lasketaan miljoonissa, tiedätte myöskin, että armeijan olemassaolon rasitus tuntuu erittäin painostavalta koko maassa, kun työtätekevät ovat riittävän ravinnon puutteessa, omistamatta välttämättömiä tarvikkeita, vaatetusta ja jalkineita, kun kaikki on ensi sijassa luovutetava armeijan hyväksi. Tietysti tämä ei lainkaan vielä merkitse sitä, että armeijamme olisi aina kylläinen, kunnollisissa vaatteissa ja jalkineissa, vaan ensimäinen saapaspari ja leipäannos on luonnollisesti annettava sotilaalle, joka on asetettu wastuunalaisimmalle ja versimmälle paikalle. Keskuskomitean johtama sotilasjohto on asettanut lähikuukausien tehtäväksi alentaa armeijan miesluku kahdella viidesosalla eli lähes puolen. Mutta tämä ei tiedä sitä, että me heikontaisimme sotilaallista voimaamme. Meidän armeijamme on kasvanut ja rakentunut sotilaallisten olosuhteitten välttämättömyydestä. Aasianlaita ei ole sellainen, että me valmiiksi luodulla armeijalla aloimme sotia. Kun ilmaantui vihollinen idässä, niin me pystytimme itäisen rintamamme Volgaa ja Uralia pitkin; armeija taisteli ja eteni kauemmaksi itää kohti. Kun ilmestyi vihollisia etelään ja länteen, niin me loimme niillekin tahoille rintamia, keskuksesta vetämällä niihin tarvittavia voimia ja varustuksia. Ja kun meillä oli aina parikin rintamaa olemassa, useimmin neljäkin: idässä, lännessä, pohjoisessa ja etelässä, niin syntyi suunnattoman suuri armeija ja meidän tavattomien etäisyyksiemme ja vihollisten monilukuisuuden vaikutuksesta. Nyt me olemme lyöneet viimeisen voimakkaan vihollisen, vastakumoukselliseen Wrangelin. Kenties olemme päässeet hengähtämään, jolloin voimme luoda armeijamme uudelle kannalle tietoisesti, järjestelmällisesti ja suunnitelman mukaisesti. Tämä merkitsee, että me pienennämme tai hävitämme tyyten esikuntia ja selkäpuolen laitoksia, lisäämällä näillä rintamamiesten lukua. Armeijan vähentäminen puoleen ei siten tiedä pistin- ja sapeliluvun alentamista puoleksi. Täten me vapautamme suuren määrän elintarveannoksia ja vaatetusta työtätekeville. Tämä on sotilasjohdon tarkoituskin nykyään.

Jos kysymme, voiko tällä hetkellä täydellä ja ehdottomalla varmuudella sanoa, että emme tule sotimaan lähikuukausien aikana ja että varmasti vapautuvat suuret määrät elintarpeita ja vaatetusta työnteon hyödyksi, en voi henkilökohtaisesti varmasti tällaista taata, kun sodan ja rauhankysymykset eivät riipu yksistään meistä. Siten punniten maamme koko tilannetta, sen sisäistä tilaa, sen nääntymystä, nälkää ja vilua, on Keskuskomitea asettanut päämääräksen kaikin voimin puolustaa rauhanpolitiikkaa hinnalla millä tahansa, suurten ja vakavien myönnytystenkin lunnailla. Tällaisina myönnytyksinä on pidettävä konsessiooneja, käyttöoikeuksia. On edullisempaa luovuttaa ulkolaisille pääomanomistajille joku osa alueestamme niissä piireissä, mihin emme itse nykyään pääse, kuten Kamtshatkaan, joko sotilaallisista syistä tai taloudellisista seikoista riippuen. Vienan meren seuduilla on meillä tavattomia metsärikkauksia, joitten vuotuinen kasvulisäys voi pitää puissa koko Venäjän, mutta etäisyyden ja työvoiman puutteessa ne siellä mätänevät juurilleen. Meidän on hyödyllisempää antaa osa näistä metsärikkauksista määrätyillä ehdoilla käyttöoikeuksien muodossa europalaiselle ja amerikalaiselle pääomalle, sillä on hyödyllisempää, että mainitut pääomat sitä ahdistelemisten ja maihinlaskujoukkojen asemasta, solmiavat kauppasopimuksia kanssamme. Olemme itse vielä liian heikkoja käyttämäsemme pohjoisia aarteitamme. Me luovutamme ulkolaiselle pääomalle vuokralle vähäisen osan rikkauksistamme samalla kun itse saamme vuokrahintana kommunistiseen isänmaahamme sahalaitoksia ja rautatiskiskoja. Toimiluvat tuottavat meille kieltämätöntä taloudellista hyötyä kun itse emme kykene niitä käyttämään yleisvaltakunnallisessa määrässä. Sitäpaitsi ovat toimiluvat yhtenä vakavana takeena rauhan politiikasta. Luovuttamalla toimiluvat Kamtshatkaan amerikalaiselle pääomalle, me sillä puolustamme Kamshatkaa Japanin imperialismin sotilaalta päälletunkeutumisilta. Toisella puolen Japanin imperialismi pitää tarkoin silmällä, että amerikalainen pääoma kuljettaa sinne vain koneita eikä sotajoukkoja alueen valtaamiseksi, joten Kamtshatka jää edelleenkin kuulumaan Neuvosto-Venäjälle. Silloin kun kapitalistinen järjestelmä luhistuu, me saamme hyvin arvokaan teknillisen perinnön henkensä heittäneeltä porvarilliselta yhteiskunnalta.

Meidän päätehtävämme on puolustaa rauhaa, joka takaa maan taloudellisen työskentelyn ja uudestaan syntymisen. Tämä koskee läntistäkin rintamaa. Tov. Joffe solmi rauhan puolalaisten kanssa suostumalla suuriin myönnytyksiin, joita vallitsevat sanotaan luonnottoman suuriksi, päätäksemme rauhaan porvarillisen Puolan kanssa. Etelässä me olemme saavuttaneet luonnollisen rajan Mustan- ja Asovanmeren rannikolla ja luotamme, ettei Ranskan eikä Englannin enää onnistu löytää uusia vihollisia voimia, hyökätäkseen maihinlaskujoukoilla kimppuumme. Rauhattomia paikkoja ovat vielä Kaukasia, sekä menshevistinen Gruusia ja Armenia. Viimemainitussa on herrastellut dashnakkien puolue, joka nähtävästi on kukistettu ja sijalle asetettu neuvostovalta, mikä tieto kuitenkin kaipaa vielä vahvistusta. Mutta Kaukaasiassa, Gruusiassa, Armeniassa ja Turkissa ovat keskinäiset suhteet vakiintumattomia. Siellä kyllä voidaan meidät saattaa valtiollisesta tasapainosta ja vastoin tahtoamme vetää sotaan. Näitä silmällä pitäen olen sanonutkin, että missäkin tapauksessa emme voi sanoa turvaamme itseämme täydellisellä rauhalla kaikilla rintamilla. Lähimmän vuoden tai puolen kuluessa voidaan sanoa vain: on saatettava kansan syvien rivien tietoon, että on mahdollisuus harjoittaa vakavaa taloudellista työskentelyä. On saatettava tietoon Keskuskomitean ja hallituksen päätökset, että me tällä hetkellä koetamme suurella tarmolla välttää kaikkia yhteentörmäyksiä, sekä myönnämme valtiollisia ja sotilaallisia takeita, että naapurimme, olivatpa sitten mitä rakkaita tai vihattavia, olivatpa sitten proletaarisia, neuvostollisia, kuten Aserbeidshan tahi meille vihamielisiä, joita on paljoa runsaammin, olisivat kanssamme rauhallisissa sopimuksellisissa suhteissa päästäksemme taloudelliseen tavarainvaihtoon niitten kanssa.

Englannin hallitus 11 kuukautisen horjunnan jälkeen, ryhtyäkö vai ei kanssamme kauppasuhteisiin, on esittänyt meille rauhansopimusehdotuksen. On olemassa mahdollisuus, että tässä taaskin piilisi valtiollinen syy-